Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35466
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

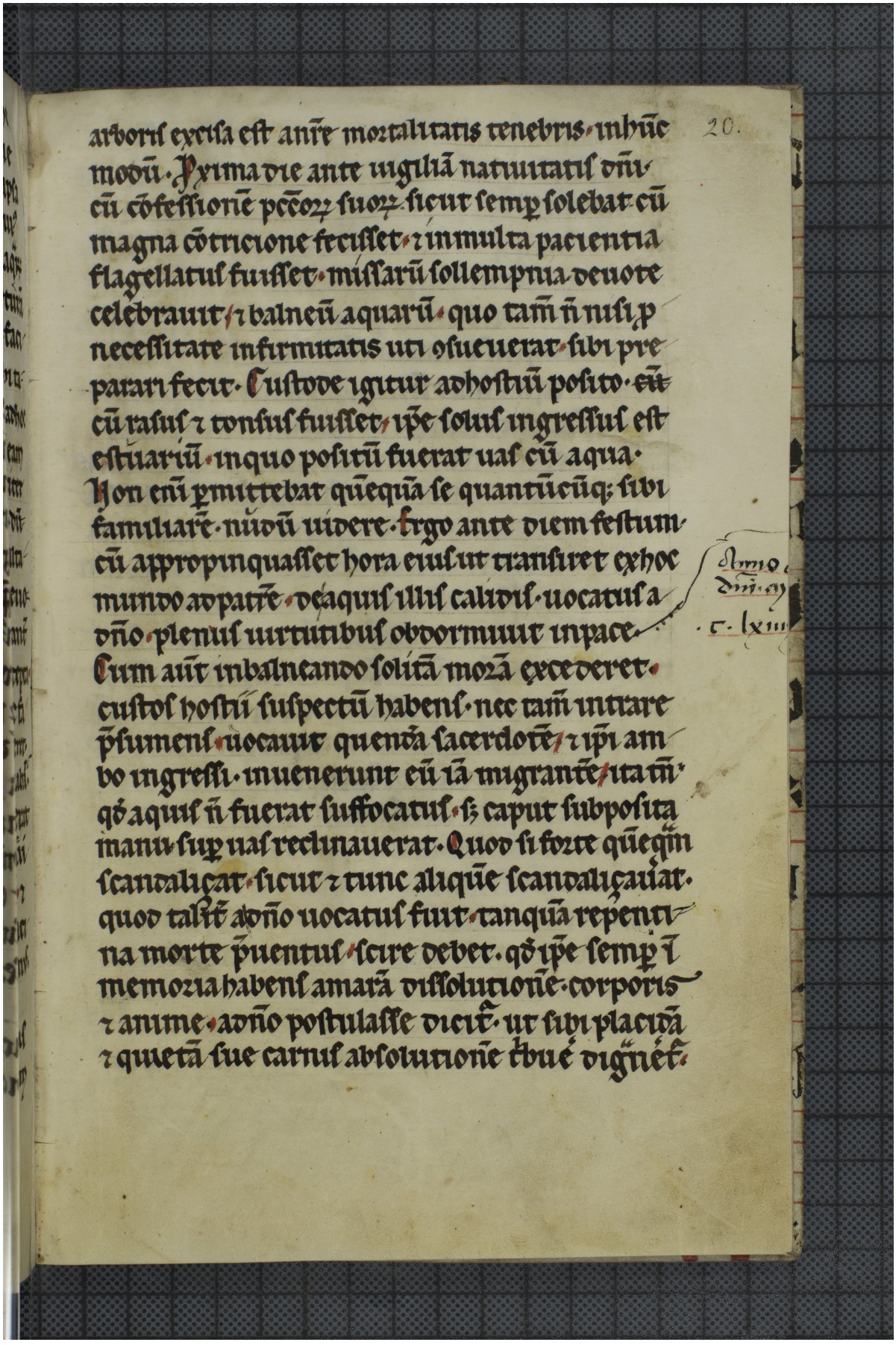

arboris excisa est anīe mortalitatis tenebris. inhūc 20.
modū. Pxima die ante vigiliā nativitatis dñi
cū cōfessionē pcōz suoz. sicut semp solebat cū
magna cōtricione fecisset. z in multa pacientia
flagellatus fuisset. missarū sollempnia devote
celebravit. z balneū aquarū. quo tamī ñ nisi p
necessitate infirmitatis uti ꝙsuevverat. sibi pre
parari fecit. Custode igitur ad hostiū posito. cū
cū talus z tonsus fuisset. ipe solus ingressus est
estuariū. in quo positū fuerat vas cū aqua.
Non cū ꝑmittebat quēquā se quantūcūq; sibi
familiarē. nūdū videre. Ergo ante diem festum
cū appropinquasset hora ejus ut transiret ex hoc
mundo ad patrē. de aquis illis calidis. vocatus a
dño. plenus virtutibus obdormivit in pace.
Cum aūt in balneando solitā moz̄ excederet.
custos hostii suspectū habens. nec tamī intrare
ꝓsumens. vocavit quendā sacerdotē. z ipi am
bo ingressi. invenerunt eū iā migrantē. ita tamī
qđ aquis ñ fuerat suffocatus. s; caput subposita
manu sup vas reclinaverat. Quod si forte quēqm
scandalizat. sicut z tunc aliquē scandalizavit.
quod talit dño vocatus fuit. tanquā repentina
morte ꝓventus. scire debet. qđ ipe semp i
memoria habens amarā dissolutionē. corporis
z anime. dño postulasse dicit. ut sibi placidā
z quietā sue carnis absolutionē tribue dignet.

Anno dñi. cc. lxiii